MEB ÖĞRENME ÇIKTISI

Modeller üzerinden gök cisimlerini karşılaştırabilme.

MEB ÖĞRENME SÜREÇ BİLEŞENLERİ

a) Modeller üzerinden gök cisimlerinin (Güneş, Dünya ve Ay) özelliklerini belirler.
b) Modeller üzerinden gök cisimlerinin (Güneş, Dünya ve Ay) benzerlik ve farklılıklarını listeler.

MANEVİ ÖĞRENME ÇIKTISI

Güneş, ay, dünya ve yıldızları gözlemlerken Allah'ın sonsuz gücünü ve merhametini fark edebilme.

MANEVİ ÖĞRENME SÜREÇ BİLEŞENLERİ

» Güneş'in ve Ay'ın Allah tarafından yaratıldığı, bir hikâye ile anlatılır.

» Güneş, Ay ve yıldızların görevleriyle ilgili bir etkinlik yapılır.

» Dünya'nın ve içindeki her şeyin Allah tarafından yaratıldığı, bir hikâyeyle anlatılır.

Birlikte Keşfedelim!

1. GÜN:

Meryem'in dedesi gündüz ona çok güzel şeyler anlatmıştı. Meryem, dedesinin anlattıklarından çok etkilenmişti. Dedesi "Kâinatta her şey Allah'ın rahmetini ve merhametini gösteriyor." demişti. Meryem uyumadan önce dedesinin bu sözünü düşünmeye başladı. Yeryüzü, gökyüzü derken birden Güneş'in büyüklüğünü, ışığını ve sıcaklığını düşünmeye başladı. Dedesi Güneş'in Dünya'yı ısıtmak için yaratıldığını anlatmıştı. "Güneş benim sobam!" diye düşündü. Evet, Güneş gerçekten bir soba gibi Dünya'mızı ısıtıyordu.

Sonra pencereden dışarıya baktı. Gecenin karanlığını aydınlatan Ay'ı ve yıldızları fark etti. Birden gözü yatağının başucundaki abajura ilişti. "Buldum!" dedi kendi kendine. "Ay ve yıldızlar, gece lambam!" diye bir cümle daha belirdi zihninde.

Meryem adeta bir buluş yapmış gibi mutluydu. Yatağında uzanırken "Allah'ın gücü ne kadar büyük. Güneş, Ay ve yıldızlar gibi büyük cisimleri yaratmış." dedi.

Sonra "Allah bizi ne kadar çok seviyor. Her şeyi bizim için yaratmış." diye düşünüp Allah'a şükrederek derin bir uykuya daldı.

Evet, çocuklar! Gerçekten de Güneş, Ay ve yıldızlar hatta ismini sayamadığımız bütün gök cisimleri bizim için yaratılmış harika nimetlerdir. Bizler de bu güzel nimetlere karşı Meryem gibi Allah'ın büyüklüğünü düşünmeli ve O'na şükretmeliyiz.

2. GÜN:

Şimdi sizinle güzel bir etkinlik yapalım.

"Güneş, Ay ve Yıldız Etkinliği"

(Üç öğrenci seçilir. Seçilen öğrenciler Ay, yıldız ve Güneş görevini üstlenir. Öğrencilerin önüne görevli oldukları gök cisminin resmi yapıştırılır. Her birinin okuyacağı şiir kendilerine verilir. Gerekli görülürse şiirler önceden öğrencilere ödev verilip, öğrencilerin çalışması sağlanabilir. Etkinlik fon müziği eşliğinde de uygulanabilir.)

Güneş, Ay ve yıldız arkadaş olmuşlar. Kendilerini tanıtmaya başlamışlar:

Güneş'tir benim adım.
Her yeri aydınlatır, ısıtırım.
Rabbimin harika nimetiyim.
Renklerinizi de ben gösteririm.

Ay derler bana.
Geceleyin çıkarım meydana.
Rabbim şükürler olsun sana.
Nimet oldum insanlara.

Ben de gezen bir yıldızım.
Geceleyin görünür ışığım.
Her zaman ışık vermeye hazırım.
Allah'ın nimetlerini yansıtırım.

Daha sonra el ele tutuşarak:
"Rabbimiz istemese olmazdı bizde bu ışık,
Olurdu her taraf karanlık ve karışık.
Biz hepimiz, Rabbimizin nimetiyiz.
Yardımlaşarak koşarız, bütün engelleri aşarız."

3. GÜN:

KONUŞAN DÜNYA

Küçük Elif, ilkokul birinci sınıfa yeni başlamıştı. Okumayı öğrenmeye bayılıyordu. Bir gün öğretmeni onlara çok ilginç bir soru sordu:

"Eğer Dünya konuşabilseydi, bize ne söylerdi?"

Elif bu soruya çok şaşırdı. "Dünya konuşabilir mi?" diye düşündü. O gece yatağına uzandığında gökyüzüne bakarak dua etti:

"Allah'ım, keşke Dünya benle konuşsa, onun ne anlatacağını çok merak ediyorum."

Ve tam o anda... Odası birden ışıldamaya başladı!

Karşısında kocaman, mavi-yeşil bir yuvarlak vardı. Dünya konuşuyordu!

"Merhaba Elif!" dedi yumuşak bir sesle. "Ben Dünya! Sana anlatacak çok şeyim var."

Elif heyecanla yatağından kalktı.

Elif: "Gerçekten konuşabiliyor musun?"

Dünya: "Evet! Çünkü Allah beni yarattı ve her şeye hayat verdi. Beni dikkatlice dinlersen aslında her zaman konuşuyorum."

Elif şaşkınlıkla sordu:

Elif: "Peki nasıl?"

Dünya: "Şimdi gözlerini kapa ve sadece dinle..."

Elif gözlerini kapattı.

Önce rüzgârın fısıltısını duydu: "Allah çok merhametlidir."

Sonra yağmurun sesini: "Allah'ın rahmeti her yere ulaşır."

Ve Güneş'in tatlı ışığını: "Allah her şeyi aydınlatır."

Elif gözlerini açtı ve heyecanla atıldı:

Elif: "Yani her şey Allah'ı anlatıyor!"

Dünya: "Evet, ağaçlar, nehirler, kuşlar ve dünyadaki her şey... Çünkü hepimizi O yarattı."

Elif mutlu bir şekilde gülümsedi. O günden sonra her çiçeğe, her kuşa, her buluta bakarken onların ne söylediğini dinlemeye başladı.

Ve artık biliyordu: Dünya her zaman konuşuyordu!

4. GÜN:

Bir gece, minik Kevser penceresinin önüne oturdu ve gökyüzüne baktı. Yıldızlar pırıl pırıl parlıyordu. “Ne kadar çoklar!” diye fısıldadı. “Acaba kim bu yıldızları buraya koydu?” diye düşündü.

Tam o anda, yıldızların birinden pıt diye bir ışık süzüldü ve odasına giriverdi!

Işık bir anda şekil aldı ve kocaman gülümseyen bir melek ortaya çıktı. Melek yumuşacık bir sesle “Merhaba Kevser!” dedi.

Kevser gözlerini kocaman açtı: “Sen kimsin?” diye sordu heyecanla.

“Ben gökyüzünde yaşayan meleklerden biriyim. Allah bizi yıldızların arasında yarattı. Biz de O’nun emirlerini yerine getiririz.”

Kevser merakla yine sordu: “Peki yıldızların hepsini Allah mı yarattı?”

Melek sevinçle cevap verdi: “Tabii ki Allah! O, her şeyi yaratan, en güçlü ve en büyük olandır.

Kevser hayranlıkla başını kaldırıp yıldızlara baktı. Sayısız yıldızları fark edince “Bu kadar yıldızı ancak gücü sonsuz olan Allah yaratabilir.” dedi.

Melek başını salladı. “Evet! Biz melekler de gökyüzünde Allah’ı tesbih ederiz (överek anarız). İnsanların ettiği duaları taşırız. İyilik yapanların yanına ışık gibi süzülürüz.”

Kevser sevinçle ellerini birleştirdi: “O zaman ben de dua edeyim!” diyerek gözlerini kapatıp Allah’a teşekkür etti.

Melek gülümsedi ve yavaşça gökyüzüne süzüldü. O gece, yıldızlar her zamankinden daha parlaktı.

Gökyüzünde yaşayan varlıklarla ilgili bir çizgi film izlettirilir.